

ב-16 לחודש מרץ 2024, בדיוק לפני שנה ומעט אחרי שחזרתי מקונצרט בו ניצחתי על התזמורת הפלהרמונית הישראלית עם שירי מימון, הופעתי על הבמה בפלורידה עם הרכב זמרים, וכשאני ליד הפסנתר, ללא כל הכנה או סימן מקדים, ליבי הפסיק לפעום וחוויתי דום לב. החיים נעצרו עבורי וכמעט נלקחו ממני כתוצאה ממצב נדיר, שאין לו שום הכנה וקורה לאנשים צעירים, בריאים ואפילו אתלטיים. כשהגעתי מונשם לבית החולים התווספו רשימה של 'מתנות' - ביניהן קורונה, דלקת ריאות ותסמונת נשימתית חריפה, שהשאירו אותי כ-12 ימים במיטת קורונה מתהפכת מורדם ומונשם.

כנגד כל סיכוי, הגיון או סטטיסטיקה, שורה של ניסים גלויים הצילו את חיי ונתנו לי זמן 'בונוס' על הכדור שלנו עם אהוביי ומשפחתי שאני כל כך אוהב.

אישה בת כ-80, אחות בעברה שצפתה במופע, רצה משורה שלישית והתחילה לעשות קומפרסיות, שוטר שהגיעה במהירות בזק, עשתה בי החייאה ונתנה לי שני שוקים חשמליים עם דפיברילטור, 7 פרמדיקים בדיוק סיימו קריאה 5 דקות מהאולם ומשם לקחו אותי לבית חולים לטראומה שהיה בקרבת מקום, והעובדה שהייתי באותו ערב על הבמה ועשיתי את מה שאני הכי אוהב - כולם ניסים גלויים. אפילו הקורונה הייתה כנראה 'ברכה', כי היא גרמה לחום שהיה הטריגר הרפואי על הבמה מול 500 איש בקהל, ואפשר את רצף הניסים להצלת חיי במהירות. ואני מוסיף, שהמוסיקה הצילה את חיי, בניצוחו של הקדוש ברוך הוא ומלאכיו על האדמה.

בניגוד למה שחברים ומכרים רבים חושבים וכתבו או אמרו לי: "שמענו שהיה לך התקף לב, אולי אתה עובד קשה מדיי ובלחץ, אתה צריך לעבוד קצת פחות", לא היה לי התקף לב, והאירוניה היא שאם לא הייתי "עובד" באותו ערב, כלומר מופיע על הבמה מול 500 איש שצפו בי בזמן הארוך, סיכוי גדול שלא הייתי כותב את השורות הללו.

בהודיה אינסופית ואחרי שזכיתי בחיים ובמשפחתי מחדש, פניתי לחברי הפזמונאי יואב גינאי וסיפרתי לו שבכל יום אני אומר את תפילת 'מודה אני', ומוסיף בסופה "שהחזרת בי נשימתי ונגינתי". יואב כהרגלו כתב את שאר המילים מעומק הנשמה וכך נוצר "מודה אני". אם הצלחתי לתפוס את הקשב שלכם לעוד משפט או שניים, אנצל זאת לבקש מכם בפעם הבאה שיש לכם קצת זמן פנוי, לנסות ולעשות קורס החייאה בסיסי או ללמוד מהו דפיברילטור ואיך להפעיל אותו - שני אלו היו מרכיבים חשובים בהצלת חיי. בלתי נתפס, אבל מכשיר שעולה כמו אייפון הציל את חיי.

לעולם לא אשכח את הרגע בו נותקתי ממכשירי ההנשמה והתחלתי לנשום בעצמי. כל הגוף התמלא תחושה קרירה והחיים התחילו לזרום מחדש. שום דבר לא מובן מאליו בחיים הללו. שום דבר לא שלנו. הכל מתנה. הדבר היחיד שאין לנו שום שליטה עליו הוא זמן. הזמן שלנו פה. הזמן עם האהובים לנו. תחבקו ותאהבו כאילו אין מחר. אוהב ומודה עד אינסוף. תומר

**"מודה אני לפניך שהחזרת בי, את נשמתי נשימתי ואת נגינתי,
מודה אני לפניך שחידשת בי שעותיי, את ימי, את מנגינותיי ואת אהבותיי..."**

לקליפ: <https://youtu.be/Sp8t9FjvW-s>

מילים: יואב גינאי (בהשראת תפילת "מודה אני")
לחן ועיבוד: תומר הדדי

לפרטים נוספים ניתן לפנות לתומר הדדי

במייל tomor.origins@gmail.com

או בטלפון 054-4304038